

Inhoudsopgave

Vooraf	6
Stamboom van Evie de ezel	8
Anatomie van de ezel	10
Ezelsoorten	11
1 De splinter en de balk	12
2 De zaaier	16
3 De barmhartige samaritaan	20
4 De rijke man	24
6 Het feest	32
7 Het verloren schaap en de zilveren munt	36
8 De verloren zoon	40
9 De vrouw en de rechter	44
10 De tempelman en de tollenaar	48
11 De twee zonen	52
12 Het huis op de rots	56
13 De onbarmhartige dienaar	60
14 De dagloners	64
15 De tien meisjes	68
16 De vijgenboom	72
Ezelweetjes	76
Kleurplaat	78

VOORAF

In *Een boek vol ezelsoren* ga ik, Evie de ezel, verhalen aan jou vertellen die al heel oud zijn. Mijn moeder heeft ze aan mij verteld en zij hoorde de verhalen van mijn oma, die ze op haar beurt weer van haar moeder had gehoord. En zo verder terug, tot zo'n tweeduizend jaar geleden, in de tijd van mijn alleroudste vooroma.

Er leefde toen een jongeman die Jezus heette. Hij was heel bijzonder, want Hij genas zieken door zijn hand op hun hoofd te leggen. En Hij wekte soms iemand die dood was tot leven. Ook wist Hij van vijf broden en twee vissen een maaltijd te maken voor duizenden mensen. En water veranderde Hij op wonderlijke wijze in wijn. Maar het bijzonderste aan Jezus waren de verhalen die Hij vertelde. Dat bleek wel uit de hoop mensen die altijd naar Hem kwamen luisteren. Dan ging Jezus op een rotsblok zitten of aan de oever van een meer en stak Hij van wal. Met open mond luisterde iedereen naar Hem, vooral omdat Hij in eenvoudige woorden vertelde over een nieuwe wereld waar alles eerlijk en goed zou zijn.

De mensen in de tijd van Jezus hadden het moeilijk. Ze waren niet eens de baas in eigen land! Dus ze konden wel een mooi verhaal gebruiken, dat maakte hun leven makkelijker en gaf ze hoop op betere tijden. Jezus kon niet alleen prachtig vertellen, maar je kon ook altijd iets leren van zijn verhalen.

Net als mijn moeder en ik, had mijn alleroudeste vooroma grote oren; dat zit in de familie. En wij kunnen luisteren als de beste. Als Jezus ergens begon te vertellen, ging mijn alleroudeste vooroma Rachel er op een afstandje van het publiek bij staan en knoopte de verhalen zo goed als ze kon in haar oren. De verhalen waren bedoeld voor mensen, maar zij vond dat ze ook voor ezels de moeite waard waren. Ze paste elk verhaal

een beetje aan en besloot ze door te vertellen aan haar dochters, die ze door moesten vertellen aan hun kinderen. En nu ben ik aan de beurt om de verhalen aan jou door te vertellen.

Jij kunt van dit boek *Jouw boek vol ezelsoren* maken. Je kunt bijvoorbeeld een wijze les omvouwen als je die graag wilt onthouden, zodat je hem makkelijk terug kunt vinden. Of gebruik je creativiteit en maak een illustratie af. Of duik in je fantasie en maak een eigen tekening. Schrijf je liever? Maak dan de gedichtjes af die je door het boek heen tegenkomt. En er staan nog meer opdrachten achter de verhalen, die je vanzelf tegen zult komen. Veel plezier ermee! Ik hoop dat je op het eind kunt zeggen: dit is *Mijn boek vol ezelsoren*.



1 De splinter en de balk

(Lukas 6:41-42)

Mijn alleroudeste vooroma heette Rachel. Ze was een zwerfezel en leefde in de tijd van Jezus. Samen met haar vriendinnen volgde ze Hem overal.

Ze ging niet tussen alle mensen staan die naar Jezus luisterden, maar zocht een plekje in de schaduw van een olijfboom of hield zich schuil in een verlaten oude schuur. Omdat ze misschien wel de beste oren had van iedereen, was het niet nodig om dicht in de buurt van Jezus te zijn.



Op een sabbat, dat is de joodse rustdag, zag Rachel Jezus en zijn leerlingen door een korenveld lopen. Ze plukten korenaren af, rolden ze tussen hun handen en aten de korrels die overbleven op. Verderop stonden vier tempelmannen. Ze praatten druk over allerlei regels waaraan joden zich moesten houden op de sabbat.



Ze streken over hun lange baarden, om aan iedereen te laten zien dat hun gesprek heel belangrijk was. Soms werd een van de tempelmannen zo kwaad dat hij niet over zijn baard streek, maar eraan trok. De andere tempelmannen barstten dan in lachen uit. Rachel vond het helemaal niet om te lachen. Het moest net zoveel pijn doen als wanneer iemand aan haar staart trok.

Rachel knikte naar haar vriendinnen dat ze haar moesten volgen. Ze sjokten naar een wijnpers met een loofhut. Daar gingen ze onder het bladerdak van de loofhut staan en keken naar de tempelmannen die het korenveld inliepen, in de richting van Jezus en zijn leerlingen.

De tempelman die hard aan zijn baard had getrokken, liep op Jezus af. 'Waarom doen jullie iets wat op sabbat verboden is?' vroeg hij kwaad. De andere tempelmannen gingen om Jezus heen staan en herhaalden nogal dreigend de vraag: 'Waarom doen jullie iets wat op de sabbat verboden is?'

Jezus keek hen vriendelijk aan en begon te vertellen over zijn voorvader David.

'Jullie weten toch dat David naar de tempel ging toen zijn mannen honger hadden? Daar pakte hij het offerbrood en at het op. Hij gaf het ook aan zijn mannen, hoewel alleen priesters dat brood mogen eten. Ik bepaal wat je op sabbat wel en niet mag doen.'





De
tempelmannen
bleven sprakeloos
achter en konden niets
anders bedenken dan hard aan
hun baard trekken.

Een paar dagen later sprak Jezus een
grote menigte toe.

*'Jullie letten op elkaars fouten,' zei Hij, 'maar je
eigen fouten zie je niet. Het is alsof je een splinter ziet
in het oog van een ander, maar niet ziet dat er in je eigen
oog een balk zit.'*

*En Jezus ging door: 'Haal eerst die balk uit je eigen oog! Dan kun
je zelf weer goed zien. En pas dan kun je de splinter uit het oog van
een ander halen.'*

Rachel liet het verhaal goed tot zich doordringen. Ze herinnerde zich dat haar nichtje Johanna uitviel tegen haar zus Susanna.

Ze stonden samen bij een voerbak. Susanna at nogal gulzig, het stro vloog in het rond.

'Kun je niet iets netter eten?' berispte Johanna haar zus, terwijl ze een grote slok water nam uit een emmer.

'Misschien moet jij iets netter drinken,' zei Susanna. 'Moet je nou zien, je morst de helft. En het lijkt wel te regenen uit je mond!'

Rachel besloot er goed op te gaan letten en haar nichtjes het verhaal van Jezus te vertellen als ze elkaar weer eens de les lazen.

Ik vind dat het een goed plan was van mijn alleroudste vooroma, en het heeft ook nog gewerkt. Mijn familie en vriendinnen kijken eerst naar zichzelf voordat ze elkaar de les lezen. Ik zou het niet in mijn kop halen, maar ik ben dan ook de kleinste.

Opdrachten

- 1 De wijze les: Kijk eerst naar je eigen fouten, voordat je een ander op zijn fouten wijst.
- 2 Maak van watten een baard en trek er elke keer als je iemand op een fout wijst een pluk vanaf. Hoelang duurt het voordat de baard op is?



- 3 Bedenk twee eindregels voor het gedichtje.

*Regels zijn regels, recht is recht.
Goed is goed en slecht is slecht.
Donker is donker en licht is licht.
Open is open en dicht is dicht.
Was alles zo simpel als hier staat,
zijn we over alles snel uitgepraat.*

.....
.....